

Conferința Națională de Analiză matematică și aplicații Cluj, 8-9 noiembrie 2002¹

Clujul, centru universitar cu o puternică tradiție științifică și culturală, a fost gazda ediției din 2002 a Conferinței naționale de analiză matematică. Au participat circa 70 de matematicieni din principalele centre universitare românești, care au abordat cele mai diverse aspecte ale cercetării științifice în acest domeniu. Programul a debutat cu conferințele:

- *Petru T. Mocanu* (Cluj): „Subordonări diferențiale și superordonări diferențiale“;
- *Constantin P. Niculescu* (Craiova): „Cercetarea științifică generată de studiul inegalităților“.

Au urmat apoi comunicări pe secții, desfășurate pe parcursul a două zile. S-a putut constata cu satisfacție că interesul și creativitatea matematicienilor români față de problemele analizei matematice se mențin la cote ridicate.

În după amiaza zilei de 8 noiembrie 2002 a avut loc o sesiune specială, dedicată sărbătoririi profesorului *Wolfgang W. Breckner*, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani. În fața unui amfiteatru arhiplin, răspunzând elogiilor care i-au fost aduse, domnia sa a adresat câteva considerente privind un subiect îndrăgit de matematicienii de toate vârstele:

- Și astăzi un subiect actual: Principiul condensării singularităților.

În dimineața zilei de 9 noiembrie 2002, timp de două ore, a avut loc o masă rotundă cu tema „Rolul analizei matematice în facultățile de științe“. Discuția a reliefat o serie de aspecte ale învățământului românesc actual, care se pot rezuma astfel:

1. Reforma curriculară din învățământul preuniversitar a fost prost condusă și a adus deja imense prejudicii în atitudinea tineretului față de muncă (în particular, față de munca intelectuală). Programele și manualele sunt alcătuite incompetent, fiind necesar a fi revăzute cât mai urgent.

2. Prin acreditarea de către Parlamentul României a zeci de noi universități, învățământul superior este pe cale de a deveni unul de masă. Adăugând la aceasta modul defectuos al finanțării universitare, care penalizează eliminarea studenților inapți intelectual, avem tabloul unui învățământ capabil doar de a acorda diplome și nu de atingerea unor performanțe profesionale.

3. Rolul central al cursurilor de analiză matematică este indiscutabil nu numai pentru secțiile de matematică. Studenții vin însă din liceu cu cunoștințe tot mai precare și se impune o regândire a programelor. Toți vorbitorii au subliniat necesitatea desfășurării cursurilor pe cel puțin trei semestre. Aceasta chiar în contextul aplicării Convenției de la Bologna, când cursurile universitare vor cuprinde doar șase semestre.

4. Predarea la secțiile de matematică, matematică-informatică, matematică aplicată etc., presupune că studenții sunt acomodați cu raționamentul matematic. Cursurile nu pot să-și atingă scopul decât incluzând și argumentarea științifi-

¹Publicat în *Gazeta matematică*, revistă de cultură matematică, **XXI (C)** (2003), nr. 3, p. 233.

fică a diferitelor rezultate (demonstrațiile), iar examinarea studenților trebuie să verifice și capacitatea acestora de a construi demonstrații.

La despărțire, participanții au convenit să se reîntâlnească cu prilejul Congresului matematicienilor români din 2003.

Constantin P. Niculescu